

ŽIVOT FARNOSTÍ



Ročník II.

ČERVEN 2008

č.6

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

ROK SVATÉHO PAVLA

U příležitosti dvoutisíčního výročí narození Apoštola národů vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. Rok svatého Pavla.



Rok svatého Pavla má přispět ke znovuobjevení postavy sv. Pavla a jeho díla všemi křesťany za účelem oživení víry a evangelizace. Zvláštní důraz těchto oslav bude položen zejména na otázku jednoty křesťanů. Poblíž hrobu apoštola Pavla vznikne z baptisteria baziliky zvláštní ekumenická kaple, která bude sloužit organizovaným skupinám nekatolických poutníků. Na straně křesťanů nekatolických vyznání je totiž o Rok sv. Pavla velký zájem. Podobnou iniciativu ke dvoutisíciletému výročí narozenin apoštola národů vyhlásil také ekumenický patriarcha Bartoloměj I. Rok sv. Pavla bude probíhat také v Turecku, kde jednotlivé jeho etapy představili tamější katoličtí biskupové arménské, syrské, chaldejské a latinské církve. Záměrem Benedikta XVI. je především důraz na ekumenický rozměr.

Plnomocné odpustky v Roce sv. Pavla :

Z rozhodnutí Apoštolské penitenciárie pověřené Svatým otcem, je možné v Roku sv. Pavla (od 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009) získat plnomocné odpustky, jak stanovuje její dekret k tomuto roku vydaný.

Kromě jiného je možné získat tyto odpustky ve všech kostelích při veřejné pobožnosti ke cti Apoštola národů a při zahájení a ukončení jubilejního roku. Dále v kostelích zasvěcených sv. apoštolu Pavlovi ve dny, které stanoví místní biskup a na dalších místech, která určí místní biskup.

Stanovují tedy všechny první pátky, první neděle v měsíci a také 29. den v každém měsíci. Kromě kostelů sv. Pavla určují katedrálu v Olomouci a papežské baziliky: Velehrad, Svatý Hostýn a Svatý Kopeček u Olomouce. Dále pak tyto kostely: Kostel Obrácení sv. Pavla: Syrovín, Kostely sv. Petra a Pavla v diecézi, farní: Biskupce, Bohdíkov, Brodek u Konice, Deštná (Svitavy), Horní Němčí, Kelč, Kostelec u Holešova, Kunovice, Litence, Lubník, Medlov, Nezdenice, Penčice, Polešovice, Prostějov, Rataje, Smržice, Těšetice, Těšovice, Tištin, Vřesovice, Želechovice nad Dřevnicí, filiální: Hlušovice, Sklené, Ústí (Hranice) Hraničné Petrovice

arcibiskup Jan

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Ab y všichni křesťané prohlubovali své přátelství s Kristem a předávali jeho lásku všude, se kterými se setkají.

Úmysl misijní: Aby Mezinárodní eucharistický kongres v Quebecu vedl k většímu pochopení Eucharistie jako srdce církve a zdroje evangelizace.

Úmysl národní: Aby se kněží stále více posvěcovali skrze slavení Eucharistie a službu bližním.

Úmysl farní: Za rodiče dětí, které v našich farnostech letos poprvé přijmou Svátostného Spasitele v Eucharistii, aby jim byli i nadále oporou a příkladem vzorného náboženského života.

POSELSTVÍ Z 25. DUBNA 2008

„Drahé děti! I dnes vás všechny vyzývám, abyste rostly v Boží lásce jako květ, který pocítí teplé paprsky jara. Tak i vy, dítko, vzrůstajte v Boží lásce a noste ji všem těm, kteří jsou daleko od Boha. Hleďte Boží vůli a čiňte dobro těm, které vám Bůh dal na vaši cestu a buďte světlem a radostí. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

KALENDÁŘ

Každý z nás jistě mnohokrát držel v ruce stolní kalendář. Nemůžeme si stěžovat na úzký sortiment. Někdo dá přednost hradům a zámkům, jiný má v oblibě květiny, další mořte, skály, sport, umění, náboženskou tematiku a další. Většinou jsou barevné, aby upoutaly naši pozornost. Vyjimku však tvoří pracovní kalendář. Na obyčejném bílém papíře spousta číslic a poznámek k tomu, co je nutné udělat dnes, zítra nebo za týden. Při kontrole mých restů a pracovních povinností mne zaujal maličkým písmem vytištěný text nasamém konci každého pracovního týdne, který zdánlivě nesouvisí s dnešní uspěchanou přetechnizovanou dobou, ale při každém uplynulém týdnu mne nutí víc a víc nad obsahem těchto výroků přemýšlet.

Z toho, co jsem nehledala, ale našla, vybírám i pro vás :

- Je to srdce, které rozdává. Ruce už jenom podávají.
- Nejlepší věci v životě jsou zdarma.
- Naděje vždycky způsobí, že uvěříme.
- Láska se dává, láska se nebere.
- Co z toho, že zítra bude líp. Vždy, když se vzbudím, je dnes.
- Člověk se srdcem na dlani nikoho nedrží v hrsti.
- Když člověk nic nežádá, je ze všeho dárek.
- Lidé, kterým jsme oporou, nás často udržují při životě.
- Domov jsou ruce, do kterých smíš plakat.

Alena Žáčková

Dívám se na Ježíše v Eucharistii. Vymyslela jeho láska něco krásnějšího? Když on je chlebem, i my budme chlebem pro bližní.

sv. Albert Chmielowski

JMÉNA Z KANCIONÁLU

Úvod

V polovině dubna roku 1950 komunistická státní bezpečnost likvidovala všechny řeholní komunity tím, že představené obvinila z protistátní činnosti a postavila je před soudy, které nad nimi vynášely kruté a dlouholeté tresty odnětí svobody, ostatní členy komunit soustřeďovala k internování do několika klášterů. Želivský premonstrátský klášter byl jedním z nich, kde byli členové rozličných řeholí i kněží z nejrůznějších diecézí. Tito internovaní brzy zjistili, že když si chtěli společně zazpívat ty nejznámější duchovní písně, neshodli se ani v melodiích, ani v textech. V těchto těžkých podmínkách si tedy umínili, že až jim internace skončí, stanou se iniciátory hnutí ke sjednocování kostelních melodií i textů pro všechny české i moravské diecéze.

Když v roce 1973 spatřilo světlo světa 1. vydání „Kancionálu – Společného zpěvníku českých a moravských diecézí“, byli jsme všichni moc šťastní, že po mnoha letech byl vydán katolický kancionál. Toto vydání se rodilo jistě těžce a určitě to v té době vydavatel (Česká katolická charita) neměl lehké. Určitě byl limitován vším možným, snad i rozsahem zpěvníku, a tak byl nucen vybírat z regionálních kancionálů písně, které považoval za nejvhodnější, protože asi nebylo možné vydat kancionál zvláště pro každou diecézi s přihlédnutím na její zvyklosti. Postupně, jak to doba umožňovala, byl kancionál opět doplňován, nejdříve byl vydán Dodatek ke kancionálu, později novější vydání, pak ještě Kancionál s dodatkem pro olomouckou arcidiecézi (ve kterém se znovu objevily písně, které někteří znají např. z „Boží cesty“ a na které s nostalgií vzpomínají) a pokud vím, je opět připravováno nové vydání. Faktem ale zůstává, že byl úplně pominut vývoj kancionálů na Moravě, takže neoprávněná výtka Jana Marka (ředitele kůru v Ostravě-Zábřehu a sestavovatele Olejníkovy Žaltáře), o tom, že Jednotný Kancionál je záležitostí brněnsko-pražskou, do které olomoučáci neměli co mluvit, by se pro další vydání kancionálu mohla stát výtkou oprávněnou.

O tom, zda výběr písní je nejšťastnější, zda umělecká úroveň kancionálu je na patřičné výši se stále vedou spory, ale budme rádi, že kancionály máme a že kostel může zaznít jednotnými hlasy věřících. Olomoucký profesor Palackého univerzity Robert Smetana, na otázku, jaký je rozdíl mezi písní a vážnou hudbou, odpověděl: „Rozdíl mezi dvouminutovou písní a Dvořákovým dílem Stabat mater je hodina.“ Nepřímo tak odpověděl na to, že v hudbě je nejdůležitější pravda. A píseň, i když ne každá, v sobě takovou pravdu nese.

A tak bych Vám chtěl v následujících kapitolách připomenout ty, jejichž jména jsou uvedena v záhlaví písní v Kancionálu. Buď jako jména autorů textu, či skladatelů nápěvu, případně autorů varhanního doprovodu. Není důležité zda toho napsali či složili hodně. Některým stačila jediná píseň a stali se nezapomenutelnými; z rozsáhlého díla některých bylo vybráno jenom něco. Zároveň mi odpusťte malé postesknutí. Je o tom, že zpívá čím dál tím méně přítomných na posvátné liturgii, ať už z neznalosti nápěvu či nedostatku hudebního sluchu, ale hlavně z prachobyčejné lenosti a pohodlnosti. Snad je ke zpěvu přivede lepší znalost o životě těch, kteří pro ně písně vytvořili.

*(František Čech, varhaník
Újezd u Val. Klobouk)*

P. Jan Bádál (1856-1925)

Narodil se roku 1856 v Křižanově, Po studiích na gymnasiu a absolvování bohosloví byl v roce 1881 vysvěcen na kněze. Prošel několika farnostmi jako kaplan. V letech 1890 - 1897 byl duchovním správcem v Junonině, pak byl jmenován farářem ve Velké Bíteši, kde působil až do své smrti v brněnské nemocnici v roce 1925.

Byl blízkým spolupracovníkem dr. Eichlera při vydání monumentálního kancionálu, který vyšel v roce 1909/1910 ve vydáních pro lid, pro studenty škol středních a pro školy národní a měšťanské spolu s varhaním Průvodem pod názvem Cesta k věčné spáse - díla, při kterém byli vedle P. Jana Bádala spolu nápomocni skladatelé František Musil, Josef Charvát a básník P. Jakub Pavelka, farář v Přibyslavicích u Třebíče. Z Bádalových chrámových písní jsou v jednotném kancionálu zařazeny – velikonoční píseň **Žije! Kristus povstal z hrobu**; svatodušní mešní píseň **Sestup na nás, Duchu Svatý** a eucharistická píseň **Bud' slaven mocný Králi**.

P. Tomáš Bečák (1813-1855)

Narodil se v Olšanech u Prostějova 16. prosince 1813. Byl autorem náboženských písní. Nezapomenutelně se zapsal do hudební historie přepracováním a rozšířením Fryčajova kancionálu, který vyšel pod názvem Katolický kancionál (první vydání v Olomouci r.1847), a který po opravách a doplnění dosáhl více než dvaceti vydání. Tomáš Bečák byl představeným olomouckého alumnátu (ústav pro vychovávání jinochů k duchovnímu stavu) a předsedícím rady knížecí a arcibiskupské konzistoře v Olomouci. Jeho píseň **Nesem vám noviny** je považována za lidovou koledu a píseň **Tobě, Bože, na výsosti** patří do základního fondu mešních písní. Nápěvy k jeho písním v Katolickém kancionálu a doprovod varhan vytvořil a uspořádal Alois Blahoslav (vydáno ve Vídni 1852). P.Tomáš Bečák zemřel 9. května 1855.

ZAJISTÉ, EXCELENCE!

Pavel Jajtner

Vážné i rozmarné vzpomínky českého diplomata

Pavel Jajtner je velvyslancem České republiky při Svatém stolci ve Vatikánu: pověřovací listiny papeži Janu Pavlu II. předal dne 28. 4. 2003. Autor se snaží v této knize čtenáři přiblížit zejména lidský rozměr diplomatické práce, kterou nazývá neviditelnou rukou politiky. Zajímají ho lidé a události, vydávající svědectví o nezbytnosti etického přístupu k životu. Knize však nechybí ani laskavý humor a cenné poznání, že úspěch diplomacie spočívá především v ovládnutí toho, čemu se říká sociální inteligence. Příběhy Pavla Jajtnera ukazují, že v každém povolání je dobré a užitečné hledat Boha, před jehož tváří žijeme. Cenné poznatky a poučení v této knize najdou všichni, které zajímá zákulisí zahraniční politiky i všední a nevšední život v zemích vzdálených i blízkých.

Ukázka z knihy: Můžeme mluvit česky

Středa před Velikonocemi 2003: Diplomatický protokol Svatého stolce sděluje, že slavnostní předání pověřovacích listin Svatému otci bude v pondělí 28. 4. 2003 v 11 hodin. Rodinní příslušníci jsou vřele vítáni. Instrukce o chování a oblečení při slavnostní audienci se doporučuje. (Když diplomaté něco doporučují, je to povinné.) To zjistím až později. Nepředbíhat. Honem dávám vědět domů do Přibyslavi, abych mohl předem písemně sdělit, kolik nás bude. Ženy nemají – jak jinak – co na sebe. Jinak překvapivě málo námitek. A už je to tady: 28. duben. Frak, vyznamenání, plná polní, jak k tomu krásně a výstižně říkával už pan doktor Halas. Ženy v černém. Závoj nepovinný.

„Audience bude v kabinetu Auly Pavla VI.“ sděluje mi pracovník vatikánského protokolu cestou v autě, „protože Jeho Svatost skončí těsně před tím velkou audiencí s poutníky.“ „Jak budete mluvit?“ šeptne mi ještě, anglicky, francouzsky, německy?“ „V tom případě německy“, odpovídám, ale nejistě, protože ještě zvažuji, v kterém jazyce je riziko přeřeknutí nejmenší... Nemám čas se vzpamatovat. Vystupujeme z vozu, švýcarský gardista s halapartnou vzdává čest, žádný předpokoj, žádné čekání, vstupuji do prostě zařízené místnosti, jen kříž a gobelín s obrazem rybáře Petra kráčejiícího po vlnách galilejského moře. Svatý otec už mě očekává. Přistupuji k němu a podávám mu ruku. I on vstává. Těžce zkoušený chorobou, vězeň svého těla. Ale v jeho očích vidím, že duch

unaven není. Říkám německy připravenou větičku o tom, jak mě těší, že se mohu osobně setkat s člověkem, který tak významně ovlivnil světové dějiny a přinesl nám svobodu. Svatý otec usedá se šibalským pohledem přimhouřených očí. V těch očích je všechno: síla jeho charismat, otcovské pochopení i tíha odpovědnosti za budoucnost této nemocné planety. „Můžeme mluvit česky“, říká s širokým úsměvem. Hned je to jiné. To není otázka znalosti či neznalosti jazyka, ale lidského přístupu mimořádně přátelského gesta. Je v tom velká symbolika společných křesťanských kořenů i slovanství. Aspoň tak tomu rozumím.

Svatý otec se dál zajímá, odkud pocházím, čím byli rodiče, co jsem dělal před pádem komunismu. Nikdo pro něho není nepatrný. Pozoruhodné. Pak se osměluji a kladu otázku: „Vaše Svatosti, jak se díváte na Evropskou unii?“ „Je to dobrý projekt. Ze všeho nejvíce potřebuje Evropa duši. Návrat ke svým křesťanským kořenům... To je důležitější než blahobyť... Je třeba stavět na tom, co trvá... Společně lze vykonat více dobra...“ Žádné diplomatické fráze: lidský rozhovor, srozumitelné myšlenky a umění naslouchat. Nástupní projevy jsou napsány a vyměněny, dostane je tisk. Proč ztrácet čas jejich čtením? Tady se u stolu scházejí dva lidé a je dobré využít čas, jenž plyne. Protokol se počítá na minuty. „Listiny“, zavelí šeptem prefekt papežského domu biskup Mons. James Michael Harwey. Vstávám, abych Svatému otci slavnostně předal pověřovací listiny v červených deskách. Bdělý prefekt mě s citem, ale energicky sráží zpět z křesla. „Při předání musíte sedět“, šeptne mi decentně do ucha. Předávám tedy znovu, podle protokolu vsedě, snažím se zamumlat jakousi omluvu a pokoušejí se o mě mdloby: Pozdě si uvědomuji, že to tak skutečně stálo napsané v oněch písemných dokladech k předávání pověřovacích listin, které jsem si měl nastudovat před audiencí. Kdo nevěří, tomu to mohu ukázat černé na bílém. Četl jsem to, ale nic tomu nenasvědčuje. Z protokolu jsem propadl. Laskavý pohled Svatého otce napovídá, že už viděl i horší věci. Pak, v leteckém tempu, pod taktovkou neúprosného pana prefekta a jeho protokolistů s pohledy upřenými na hodinky přicházejí spolupracovníci a rodina. Zdraví: „Chvála Kristu a Marii!“ Svatý otec odpovídá česky: „Až na věky.“ Vidím na všech, že je to pro ně velký okamžik. Na památku dostávají všichni růženec, já ještě navíc pamětní medaili. Fotografování. Svatý otec nám žehná a loučí se. Vozíček už je připraven. Odcházíme a na čerstvém vzduchu přicházím zase trochu k sobě. Jakoby už to ani nebylo. Bylo to jako neskutečný sen... Zapomněli jsme – jak jinak – předat osobně svůj dar. Další nedostatečná na vysvědčení z diplomatického protokolu. Byla to malovaná moravská kraslice. Dávám ji panu prefektovi s prosbou, aby ji předal dodatečně. Slíbil mi to. Příležitostně se zeptám, jak se Svatému otci líbila.

Infarktové situace nekončí: Po skončení audience, za doprovodu švýcarských gardistů, přejíždíme na severní stranu baziliky a přes Sixtinskou kapli vstupujeme v průvodu do baziliky sv. Petra. Kráčíme pomalu a já se dívám na strop na Michelangelovu fresku *Stvoření člověka*. Ukazováček vztažené Boží ruky se dotýká ukazováčku prvního člověka. Sílu tohoto symbolu nelze popsat... Umělcova inspirace zde nemohla čerpat jen ze zdrojů lidských. Postranní vchod baziliky se otevírá... Doprovázející monsignor už mě hlídá a raději mi všechno říká – pěkně po lopatě a předem – dvakrát: francouzsky i anglicky.

„V bazilice vás budou čekat kanovníci, podáte jim ruku a přivítáte se s nimi“. Teď už nesmím udělat chybu. Opravdu tam čekají. V jejich doprovodu jdeme nejprve do kaple a k oltáři Nejsvětější Svátosti. Na klekátku, se svou dobrou ženou Ludmilou po pravici, se potichu krátce modlím. Vzpomenu na maminku a tatínka: Ti by měli radost! Ale oni o tom beztak vědí a mají z toho radost. To mě na tom dojíká nejvíc. Pak průvod směřuje k oltáři Panny Marie, Pomocnice křesťanů. Švýcarská garda v nádherných renesančních uniformách, v barvách žluté a modré na červeném podkladu, které ale nenavrhl nesmrtelný Michelangelo Buonarotti před pěti stoletími, jak se všeobecně má za to, nás doprovází. Dělá pro průvod místo, protože bazilika je plná turistů, kteří fotografují vítanou atrakci. Mohu jen doufat, že v popředí zájmu nejsme my, ale gardisté. I tak si připadáme jako exoti. Ale vážnost a slavnostní povaha překryje tento chvilkový pocit: U oltáře Panny Marie s Ludmilou tiše zpíváme *Salve Regina*. Pan kanovník se radostně přidává. Přes všechny hranice, přes propasti dějin, přes vzdálenost národních tradic a mentality, přes tíhu politických zvrátů nacházíme ve vznešeném jazyce pradávnejší liturgie společnou řeč. Nelze potlačit slzy. *O clemens, o pia, o dulcis, Virgo Maria!* Nakonec krátké

zastavení a modlitba u hrobu sv. Petra: Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem... *Christus vincit, christus regnat, Christus, Christus imperat...* Když se u jižní brány baziliky loučíme, tiskne nám pan kanovník ruce o poznání vřeleji.

připravil Václav Ulrich

OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM „NAŠE DĚTI AFRICKÝM DĚTEM“

V neděli 11.5. jsme se sešli v sále kulturního domu v Újezdě, abychom shlédli program, který pro nás spolu s dospělými připravily děti ze základních škol Vysoké Pole a Újezd. Viděli jsme dvě divadelní představení – jedno o neposlušné Alici a skřítku Tobijášovi a druhé O lakomé Barce podle Jana Wericha. Obě byla velice zdařilá, stejně jako tanečky, které program pěkně doplňovaly. Děti byly šikovné a obecenstvo spokojené. V rámci programu bylo možno zakoupit drobnosti a také občerstvení, čeho mnozí využili. Odpoledne v sále slovem provázela Zdeňka Rašková a tak se všichni mohli dozvědět nejen informace o vystoupeních, ale hlavně více o Misijní bance ubožáků, kterou jsme chtěli touto akcí podpořit. (O této organizaci a jejích zakladatelích – manželech Baldínských, kteří navštívili i naši farnost - byl v minulém čísle farního měsíčníku velice hezký článek.) **Celkový výtěžek ze vstupného a prodeje, který jsme mohli zaslat na účet MBÚ, činil 6 600,- Kč**. Všem, kdo tam s námi byli a tuto akci podpořili, moc děkujeme.

Ľudmila Justová

JAK JSME UKONČILI BIBLICKÝ KVÍZ



Vytrvalí účastníci biblického kvízu se v sobotu 17.5. sešli ve dvou autobusech jedoucích směrem Kunovice, kde jsme si chtěli prohlédnout muzeum letadel. Náhoda ovšem chtěla, že jsme odbočili o křižovatku dříve, takže jsme místo k muzeu dojeli k závoře uzavírající vjezd na letiště Kunovice. Panu dispečerovi, který zde měl službu, se nás zželelo a abychom se nemuseli zdržovat couváním a hledáním správné cesty, povolil nám jet po letištní dráze, a dostat se tak k muzeu z opačné strany. Nemusím vám říkat, že pro všechny to byl veliký zážitek. Stejně nadšení jsme

byli, když jsme prolézali některá z volně přístupných letadel a zkoušeli se připoutávat, představovat si, že jsme nejen cestující, ale také letušky nebo piloti...

Také jsme viděli připravovat na start několik menších motorových i bezmotorových letadel a seskoky padákem...

Pak jsme ovšem už museli dál – čekala nás prohlídka archeoskanzenů v Modré. Tady jsme měli možnost projít si „vesničku“, kde stály hliněné nebo dřevěné domečky z různého období naší dávné historie, mohli jsme vylézt na strážní věž, prohlédnout si expozici „Tři pruty Svatoplukovy“ ... Dětem se líbil také šedý oslík a kdo se nebál, mohl si pohladit kozy s kůzlátky. Odtud jsme pak pěšky „doputovali“ do velehradské baziliky,



kde jsme se na závěr pomodlili a zazpívali několik písniček. Počasí nám celou dobu přálo, páni řidiči byli skvělí, nálada výborná, a tak jsme těsně před vystoupením všichni hlasitým voláním „hurá!“ zakončili náš úspěšný výlet.



Ludmila Justová

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ČERVNU – ÚJEZD

1. června : Neděle 9. neděle v mezidobí Sv. Justina, mučedníka	7.00 Új.:	Za Jindřicha Strušku, jeho syna - u příležitosti nedožitých 50-ti let, dva bratry, dvoje rodiče a živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Hlavičkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.20 Dr.:	Za živé a + hasiče z Drnovic ke cti sv. Floriána
	9.45 Új.:	Za + Jana Kořenka u příležitosti nedožitých 85 let s prosbou o ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu
2. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Jana Barcucha, syna Stanislava, vnuky Stanislava a Jana a Boží pomoc pro živou rodinu
3. června : Úterý Sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků	17.35 Új.:	Za rodiče Ďulíkovy, Kozubíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, dítě, vnučku, stařečky a duše v očištění
4. června : Středa Ferie barva zelená, 516,-,802	17.35 Új.:	Za rodiče Polomíkovy, dvě dcery, Boží ochranu pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za rodiče Čičelovy, Urbaníkovy a dar zdraví pro živou rodinu
5. června : Čtvrtek Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	17.35 Új.:	Za + Jana Psotu, duše v očištění, živou a + rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Štěpáníkovy, syna, rodiče Trčkovy, manžele Slovákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
6. června : Pátek Sv. Norberta, biskupa	15.20 Új.:	Za + Jana Machů, rodiče Machů, živé a + kněze, živou a + rodinu Machů
	18.30 Sl.:	Za + Františka Elšíka, živou a + rodinu Elšíkovu
7. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Jana Kozubíka, jeho rodiče, rodiče Fojtů, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
8. června : Neděle 10. neděle v mezidobí Sv. Medarda, biskupa	7.00 Új.:	Na dobrý úmysl
	8.15 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní při příležitosti 40-ti let společného života
	8.20 Dr.:	Za farníky
	9.45 Új.:	Za děti prvkomunikanty a jejich rodiče
9. června : Pondělí Sv. Efréma, jáhna a učitele církve	17.35 Új.:	Za rodiče Janošovy, jejich děti a snachu Boženu
10. června : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za Františka a Ludmilu Barchůchovy, jejich rodiče, Františka Nováka, jeho syna a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za rodiče Pavelkovy, jejich děti, vnuky, tři zetě, dvoje stařečky, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu
11. června : Středa Sv. Barnabáše, apoštola	17.35 Új.:	Za Ludmilu a Antonína Lysákovy, + rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života, + rodiče, sestru a pomoc Boží pro živé rodiny
12. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Chromčákovy, Březinovy, manžele Kostkovy, Vojtěcha Kořenka, živou i + rodinu a duše v očištění
	19.00 Dr.:	Za + Antonína Běloně, rodiče Běloňovy, bratry, švagra, švagrovou a živou rodinu
13. června : Pátek Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	15.20 Új.:	Za + Antonína Jordána, + rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za + rodiče Váňovy, jejich vnuka, rodinu Strnadovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
14. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za + Antonína Krajču, rodiče Helisovy, živé a + kněze
	16.00 Lo.:	Za + rodinu Vašíčkovu, dva + švagry, duše v očištění,

Marie		uzdravení nemocné osoby, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
15. června : Neděle 11. neděle v mezidobí Sv. Víta, mučedníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za živé a + sedmdesátníky z Újezda Za + Josefa Janoše, duše v očištění, živou a + rodinu Za + Karla Jarůška, manželku, zetě, Marii Konečnou, jejího manžela, duše v očištění a ochranu Boží pro celou rodinu Za + Františka Hlavičku, dceru Jindřišku, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny
16. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodinu Barcúchovu, syna Stanislava, rodinu Psotovu a duše v očištění
17. června : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Františka Jakůbka, syna, dceru, dvoje rodiče a duše v očištění Za Františka Barcucha, jeho rodiče a duše v očištění
18. června : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Machů, dceru Marii, vnuka Zdeňka, zetě, Marii Ambrůzovu, stařečky z obou stran a duše v očištění Za Aloise Váňu, rodiče z obou stran, ochranu a Boží požehnání pro živé rodiny doma i v cizině
19. června : Čtvrtek Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Ludmilu a Stanislava Zvončákovy a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Františka Tichého, jeho syna, dva zetě, dva švagry, rodiče z obou stran, duše v očištění a živou rodinu
20. června : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jana Šomana, rodiče Machů, Kůdelovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Majzlíkovy, dva syny, + rodiče Zvonkovy, duše v očištění a Boží pomoc pro živou rodinu
21. června : Sobota Sv. Aloise, řeholníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče a prarodiče Slovákovy, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise a Marii Králíkovy, + děti, tři zetě, rodinu Kuželovu a dar zdraví pro živé rodiny
22. června : Neděle 12. neděle v mezidobí Sv. Jana Fishera a Tomáše Mora, mučedníků, sv. Paulina Nolanského, biskupa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za živé a + Jany a Aloise (s obětí) Za + rodiče Plešovy, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za Marii Častulíkovou, rodiče Pavelkovy, Častulíkovy, Bohumilu Oblúkovou, dceru Evu, Františka Polčáka, Blanku Častulíkovou, duše v očištění a živou rodinu Za + Františka Machů (výroční mše svatá)
23. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Jana Barcúcha, rodiče z obou stran, Josefa Šafaříka a živou rodinu
24. června : Úterý Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Častulíkovy, dceru Bohumilu, vnučku Evu, Marii Častulíkovou, zetě Františka, dvoje stařečky, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Machuču, rodiče a živou rodinu
25. června : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jaroslava Machů, manželku, syna Jaroslava, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za + Vladimíra Kozubíka, syna Aloise, + rodinu v cizině a živou rodinu Kozubíkovu
26. června : Čtvrtek Sv. Jana a Pavla, mučedníků	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodinu Pavelkovou, Zvončákovou, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Ovesného, rodiče, sestry a Boží požehnání pro živou rodinu
27. června : Pátek Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za Františka Machů, rodiče, stařečky Machů a Beňkovy, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu Za Františka Kolaříka, vnuka Václava, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou

		rodinu
28. června : Sobota Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Na dobrý úmysl Za živou a + rodinu Kozubíkovu, Václavíkovu a duše v očištění
29. června : Neděle Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti 60-ti let života, za rodiče Škubníkovy, Šlízkovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Annu Čičelovu (výroční mše svatá) Za živé a + šedesátníky z Drnovic Za školní mládež (ukončení školního roku)
30. června : Pondělí Výročí posvěcení katedrály	17.35 Új.:	Za Břetislava Slaměníka, jeho rodiče, rodiče Bulíčkovy a tři dcery o. Jan: Za farníky

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI ČERVNU - HORNÍ LHOTA

1. června : Neděle 9. neděle v mezidobí Sv. Justina, mučedníka	6.30 9.40	Za Anastázií Kuželovu, manžela, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Františka Žáčka, jeho syna, celou + rodinu Žáčkovu, Martincovu a duše v očištění
5. června : Čtvrtek Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	16.00	Za dvoje + rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
6. června : Pátek Sv. Norberta, biskupa	17.45	Za Aloise Kuželu, rodiče Kuželovy, Záhorovské, Františka Janíka a duše v očištění
7. června : Sobota Sobotní památka P M	17.45	Za živé a + členy živého růžence
8. června : Neděle 10. neděle v mezidobí Sv. Medarda, biskupa	6.55 9.40	Za rodiče Jedlovcovy, dceru Marii, manžele Máčalíkovy, syna, celou + rodinu a duše v očištění Za + Václava Žáčka (<i>výroční mše svatá</i>)
12. června : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Šenovské, zete, rodiče Majerikovy, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
14. června : Sobota Sobotní památka P M	17.45	Za + Aloise Šenovského, duše v očištění a dar zdraví pro celou živou rodinu
15. června : Neděle Sv. Víta, mučedníka 11. neděle v mezidobí První svaté přijímání	6.55 9.30	Za + rodiče Mikulcovy, syna a na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea s prosbou o ochranu Boží pro celou živou rodinu Za děti prvokomunikanty a jejich rodiče
19. června : Čtvrtek Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	16.00	Za + Aloise Žáčka, jeho syna a celou živou rodinu
21. června : Sobota Sv. Aloise, řeholníka	17.45	Za Oldřicha Kuželu, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
22. června : Neděle 12. neděle v mezidobí	6.55 9.40	Za + Luboška a Michalku Barcuchovy, příbuzného Petra a Marii, duše v očištění, dar zdraví a ochranu Boží pro celou živou rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
26. června : Čtvrtek	16.00	Za + Františku Pláškovu, dvoje rodiče a duše v očištění

Sv. Jana a Pavla, muč.		
28. června : Sobota Sv. Ireneje, biskupa a muč.	17.45	Za Jana Bětíka, celou živou a + rodinu
29. června : Neděle Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ	6.55 9.30	Za + Jaroslava Máčalu, rodiče z obou stran, bratry Hladníčkovy a živou rodinu Za školní mládež (<i>konec školního roku</i>)

10. NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ MŠI

(pokračování)

Církev chce, aby křesťané nebyli na mši svaté jako němí diváci, ale podíleli se na ní uvědoměle, zbožně a činně. -Tak si přáli otcové koncilu (LK čl. 48).
Uvědoměle, zbožně a činně - to je trojí požadavek.

Uvědoměle: máme znát smysl posvátné hry, kterou máme s knězem hrát. Zbožně se podílet, to je také srozumitelné. Máme se modlit srdcem, spoluobětovat s knězem a přijímat u stolu Páně. Požadavek činné účasti připomíná, že se máme všichni podílet na společných modlitbách, zpěvu, úkonech, a kromě těchto společných úkonů máme se podílet ještě speciálním způsobem podle svých schopností: hudebníci hudbou, zpěváci zpěvem, jiní jako lektoři, ministranti, kostelníci, technici a tak dále.

A co když na to veřejné konání nemá někdo nátlak? Když je mu bližší a milejší usednout v kostele a spíš jen přihlížet a naslouchat? - Říkají: má-li liturgie cosi společného s hrou, pak při hře - třebaš při fotbale nebo hokeji - také nehrají všichni. Hráčů je jen několik a ostatní jsou diváci.

U fotbalu to tak je, ale Boží hra má ve svých pravidlech právě to, že hrají všichni. Tam, kde se lidé neučí je tomu, jak to dělat, ale i jakto duchovně prožívat, jaký to má smysl, tam se lidé většinou podílejí rádi. I tam se ovšem najdou i lidé spíš tiché a meditativní povahy, ale kdo by jim to měl za zlé, když už jsou takoví. Kde je a kde není duchovně vyspělá farnost, to poznáte snadno už podle zevnějších znamení:

- Lidé přicházejí do kostela včas. Se samozřejmostí pomáhají při přípravě bohoslužby.
- Chvilky ticha jsou soustředěné, při proměňování a u stolu Páně posvátná úcta.
- Při odchodu z kostela se lidé ve skupinkách zastaví, hovoří - nerozutíkají se hned. A jaká jsou vnitřní znamení dobré bohoslužby? Co při ní prožíváme?
- Cítíme se osobně osloveni. Vyrovnáme se sami se sebou, zbavíme se strachů a neklidu.
- Prožíváme, že jsme údy bratrského společenství, že patříme k sobě. Smíříme se s druhými nejen podáním ruky, i srdcem.
- Pohřížíme se do modlitby v povědomí přítomnosti Boží. Ježíš je ve středu dění, k němu vše směřuje a cílí. On je Učitel a Hostitel, on je kněz a Obětník.
- Odcházíme domů povzbuzeni, s novým elánem, s novou myšlenkou pro další dny, pro denní modlitbu.

Takový cíl stojí za to, abychom se všichni snažili podle svých sil přispět, aby naše bohoslužba nebyla stereotypní, posmutnělá, ale živá. Aby byla setkáním s živým Kristem. Ještě jedno abychom nezapomněli. Jaká je role, jaké je místo našich dětí? Někteří slouží u oltáře, někteří zpívají ve schole, připravují výzdobu. Dělají to spontánně a rádi. Ale kde je jejich místo při mši. Vpředu?

Posadit děti pohromadě na lavici vpředu v kostele, to znamená přímo je nutit, aby se navzájem rušily, popichovaly, když jsou tak natlačené pohromadě. Děti patří k rodičům. Ještě jeden důvod mluví proti dětským lavičkám vpředu. Vpředu pro ně vytváříme jakési dětské ghetto. Až mu odrostou, nebudou jinde v kostele doma. V pubertě pak z ostychu

nebudou chtít jít do kostela. Proto děti patří už v dětství tam, kde bude jejich místo stále, doprostřed farní obce.

Tam jim rodiče pomohou najít píseň. Vedou je ke zpěvu, modlitbě, k povstání, pokleknutí. Rodina patří k sobě.

Nestačí vést děti do kostela jen rozkazem. Kde je bohoslužba živá, kde se stále něco děje, kde je to radostná slavnost lidí, naplněných Duchem svatým, tam jdou děti do kostela rády. A stejně tak i dospělí.

Co každý z nás uděláme pro takovou nedělní bohoslužbu?

Poznámka pro kněze Bohoslužba a život farnosti patří nerozlučně dohromady. Pokud se to prohlašuje takto všeobecně, nikdo nemá námitek. Ale když se lidé mají zaučovat do své role, pak se začnou ošívát. Jsou zvyklí přijít, sednout a čekat, co se bude dít, co řekne a udělá kněz. Aby se i oni považovali za spoluliturgie, aby i oni chtěli liturgii spoluvytvářet, toho dosáhli zatím málokde.

Obnova liturgie není jen ve změně liturgických knih, ale i ve změně smýšlení lidí. A ve změně smýšlení kněze. Při přípravě na nedělní mši nestačí ptát se direktáře, co je předepsáno. Stejně tak se musíme ptát na znamení času, aby liturgie byla přiměřená nejen rubrikám, ale i shromážděnému lidu. Jinak by řeč liturgie člověka minula, neoslovila by ho.

Co vlastně dnešní návštěvník od nedělní bohoslužby očekává? Různé dotazníkové akce daly v podstatě shodnou odpověď:

- 1) Chce dojít v kostele klidu - vnitřně se zklidnit, zrekreovat.
- 2) Dostat se do blízkosti Boží - prožít radostný a krásný zážitek.
- 3) Odnést si domů dobrou myšlenku do všedního dne.

1) Načerpát v kostele klidu

Člověk má živelnou potřebu zklidnit se, zrekreovat. Když to nenajde v kostele, hledá to v hospodě.

Kterýsi lékař vysvětloval, proč jezdí kilometry na nedělní mši až do svého rodiště: „Protože tam pan farář je vtělený klid - a taková je i nedělní bohoslužba. Hotový balzám klidu a pohody. Nikdy na nás nekřičí, nehubuje, nerozčiluje se. Povzbuzuje, nabádá, to ano, ale spíš s humorem než se zlostí. Nekouká nervózně na hodinky. Ani my nemusíme. Všichni víme, že nikdy přes hodinu nepřetáhne, že lidé klidně stihnou svůj autobusový spoj. Tohle já potřebuji: oázu klidu bez nervozity. Co přispívá k ovzduší pohody při bohoslužbě?

- Co děláš, dělej klidně, usebraně, oduševněle. Dělej vše celou bytostí.
- Když zdravíš, ať je to přátelský pozdrav a pohled.
- Když se modlíš, ať je znát, že to je i tvá modlitba.
- Když kážeš, ať je jasné, že za každým slovem stojíš celým svým přesvědčením.
- Každou část mše nech pár sekund doznít.
- Zachovávej delší klidové pauzy, jak ritus doporučuje.
- Dbej o přátelské ovzduší mezi účastníky bohoslužby - sám buď příkladem.
- Zajdi si občas do různých kostelů na mši a sleduj ji s ostatním Božím lidem. Jako koncelebrant u oltáře bys nepocítil, co působí rušivě, zdlouhavě, uspěchaně, studeně.

2) Lidé mají v kostele pocítit blízkost Boží

Chtějí pozdvihnout svou duši z prachu, zažít ono sursum corda. Jen pro formální plnění povinnosti tam dlouho chodit nebudou, z toho se nedá žít. Zde spolupůsobí vše - od výzdoby kostela až po kázání. O působení Boží milosti nemluvím - o tu si starost dělat nemusíme, Bůh ji neodepře. Jde tu o to, abychom byli dobře naladěnými přijímači.

3) Lidé si chtějí odnést domů dobrou myšlenku

Na to musíme myslet při celé přípravě. Aby byla při uvedení do bohoslužby naznačena. Při bohoslužbě slova rozvinuta. Při přímlovkách odsouhlasena. Při závěrečném propuštění připomenuta ve zcela konkrétní podobě: jak to budeme tento týden dělat. Splní-li nedělní bohoslužba tyto tři požadavky, že zklidňuje k vnitřnímu pokoji, přivádí blíž k Bohu a dává na cestu domů dobrou myšlenku - pak je tou krásnou oázou v

celotýdenním provozu. Proto musí kněz při přípravě na nedělní liturgii myslet jak na Boha, kterého má podle rubrik oslavovat, tak na člověka, kterého má posílit na cestě do zaslíbené země, dát mu na pomoc to, co právě potřebuje.

Jak je to v naší farnosti? Je tu oáza pokoje, pohody a posily?

připravil T. Just

EŠTE NIE!

Starosti jednej šálky.

Nebola som vždy šálkou na čaj. Boli časy, keď som bola hrudkou hlíny. Raz ma vzal Majster a začal modelovať, miesiť a tvarovať. Veľmi to bolelo, prosila som ho, aby prestal, ale On sa len smial a povedal:

"Ešte nie!"

Potom ma posadil na hrnčiarsky kruh a točil a točil dookola, až kým mi neprišlo tak zle, že som si myslela, že to nevydržím, ale potom ma On dal konečne dole. Nechápala som, prečo ma chce vypaľovať. Kričala som a prosila Ho, aby prestal, aby ma pustil. Cez okno na dverách pece som videla len slabo

a On sa len smial, krútil hlavou a povedal:

"Ešte nie!"

Zrazu ma Majster zodvihol a začal upravovať brúsnym papierom a čistiť kefou.

Potom vzal štetec a začal ma celú maľovať farbami. Vôňa bola taká silná, že som si pomyslela - asi omdliem. Prosíkala som, nech prestane, ale On sa len ďalej smial a povedal: *"Ešte nie!"*

Potom ma posadil do inej pece. Tá bola dvakrát taká horúca ako prvá. Vedela som, že by som sa mohla zadusiť. Žobronila som, úpenlivo prosila, plakala, ale On sa smial ďalej a povedal: *"Ešte nie!"*

Tu sa otvorili dvere a Majster povedal:

"Teraz!"

Zodvihol ma a posadil na poličku, aby som si oddýchla. Neskôr prišiel so zrkadlom a povedal: „Pozri!“ Keď som sa pozrela, nemohla som veriť vlastným očiам. Povedala som: „Oh, aká nádherná šálka na čaj!“

Potom Majster vysvetľoval: „Chcel by som, aby si pochopila, že som vedel, ako to bolelo, keď som ťa miesil a modeloval. Vedel som, že na hrnčiarskom kruhu ti bude zle. Ale keby som ťa bol nechal na pokoji, vyschla by si a zostala vždy len hrudkou hlíny. Nemala by si v živote vlastnú osobnosť.“

Viem, že bolo horúco, keď som ťa dal do prvej pece, ale keby som to nebol urobil, bola by si sa len rozmrvila. Viem, že ti bolo veľmi nepríjemne, keď som ťa čistil a maľoval. Ale keby som to nebol urobil, nebolo by farieb v tvojom živote.“

„Oh, viem, aká zlá bola pre teba druhá pec!“

Ale vidíš, keby som ťa tam nebol dal, nevedela by si odolávať tlaku života.“ nevedela by si odolávať tlaku života. „Tvoja sila by nebola stačila, a preto by si neprežila veľmi dlho.“

„Vidíš, keď si si myslela, že všetko je extrémne ťažké, bola si vždy pod mojou ochranou. Celý čas som vedel, čím by si dnes mohla byť.“

Konečný výrobok som mal pred očami od prvého dňa, kedy som sa ťa dotkol!“

Autor neznámy

„Ale teraz, Pane, ty si náš otec. My sme hlina, ty si náš hrnčiar, a my všetci sme dielo tvojich rúk.“

Izaiáš 64:7,8

ZPRÁVY A INFORMACE

Pravidelné články obsahující tematiku na pokračování (Pokoj a dobro, historie farnosti) se nám z technických důvodů nepodařilo připravit. Budou v příštích číslech.

Rozpis služeb úklidu v Újezdské farnosti. Omlouváme se všem ženám, které se nově přihlásily k úklidu. Zařazení a úprava skupin bude k 1. červenci 2008. Děkujeme za pochopení.

Biřmování. Katecheze a modlitební společenství nebudou o prázdninách. Práce ve skupinkách bude probíhat podle domluvy účastníků s vedoucími.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci dubnu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.6.:	Rod.	9.	2.
14.6.:	19.	10.	3.
21.6.:	20.	11.	4.
28.6.:	1.	1.	5.
5.7.:	2.	2.	6.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.